

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613985472/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

paa Leontine, til hvem han ved enhver Leilighed stræbte at nærme sig.

Han havde, som det lod, oplevet Meget, og fortalte med Livfuldhed sine Eventyr; dog syntes der at være nogen Overdrivelse i hans Fremstillinger, og han selv spillede, som oftest, Hovedrollen deri. Tilsidst blev han, uagtet han i Begyndelsen klagede over Træthed, siddende hos Adalbert og Casimir en lang Tid, efterat Damerne vare borte, og saavel han, som Casimir, overlode sig da til en stærkere Nydelse af Viin, end det, efter Adalberts Mening, til at opildne Samtalen, var nødvendigt.

Imidlertid vedblev Zeltner med sine Fortællinger, der bestandig fik et vildere Udseende, og hvori de barbariske Mishandlinger, der endnu hist og her i Armeerne træde istedenfor Straf, tilsidst spillede Hovedrollen. Da Adalbert endelig i stærke Udtryk yttrede sin Afsky for slige Grusomheder, smilede den fremmede Officeer, i det han reiste sig op. »Ja, ja,« sagde han, »slige duunhagede Ungersvende, som De og min Ven Casimir, ere bestandig medlidende, Strengheden kommer først med Skægget, da indseer man, hvor nødvendig Krigstugt er, lad kun mine Undergivne hade mig, naar de kun frygte og adlyde; min Hest maa skiælve for Pidsken, ellers maa jeg tilsidst skiælve for den, det er mit Valgsprog.«

»Har Anvendelsen af dette Valgsprog aldrig forstyrret Deres Nattero?« spurgte Adalbert. — »Det formaar kun Qvinderne,« svarede han, »hvis Noget skal forstyrre min Ro i Nat, da bliver det Billedet af den skønne Leontine.« — »Finder du hende virkelig saa skøn?« spurgte Casimir. »Tilvisse, naar denne Knop bryder op, da vil den vorde den deiligste Rose i hele Eggen.« — »Vogt dig for at stikke dig paa Tornene,« sagde Casimir leende, dermed skiltes de ad.